

19 februari Paradijsje zoekt onderdak

Populaire weggeefwinkel moet uit voormalig restaurant

SOESTERBERG

Een vrolijk paradijsje wordt bedreigd aan de Rademakerstraat 6 in Soesterberg. Bijna een jaar wonen Nicole Recourt (47) en George Welman (48) met vijf kinderen, twee honden en twee kippen antikraak in het voormalige pannenkoekenrestaurant De Tuin. Maar ze moeten eruit, voor de bouw van een supermarkt.

PIET VAN DIJK

„Mensen, help ons, denk met ons mee,“ roept Nicole aan iedereen die het maar horen wil. Intussen zoeken ze ook zelf ijverig naar een nieuwe plek. „Officieel woonden we antikraak tot 14 februari, dus nu zitten we hier als krakers. We hebben te weinig urgentiepunten voor een huurwoning,“ zegt Nicole.

In Soesterberg hebben ze sinds vorig jaar leven gebracht in de Rademakerstraat. Buiten, onder het afdak van De Tuin, staan spullen van Nicoles weggeefwinkel. „We zien mensen in het donker spulletjes halen, omdat ze zich schamen,“ zegt ze. „Maar mensen komen ook wat brengen en een praatje maken.“ In de lente en zomer konden Soesterbergers bloemen plukken in de pluktuin.

Tegen wil en dank

Nicole en George zijn acht jaar antikrakers, tegen wil en dank eigenlijk. „We hadden eerst een baan als tijdelijke beheerders van landgoed Beverweerd in Werkhoven,“ zegt George. „Daar moesten we na een jaar al weg. Toen zijn we in een koetshuis aan de Dribergseweg in Zeist terechtgekomen.“

Van een verhuurder van leegstaand vastgoed kregen ze het oude restaurant in Soesterberg aangeboden. Nicole: „Toen we hier kwamen kijken, was het om te huilen. Overal lag puin op de grond. Buiten lagen tuinstoelen op hun kop, het was keihard werken. Ik heb er meteen een kruidentuin aangelegd.“

George is meubelmaker en filmmaker, Nicole ontwerpt tweedehandskleding, maakt schilderijen en geeft creatieve workshops en lezingen. „We verdienen niet veel, maar hebben wel een droom. We vinden het leuk om initiatieven te ontplooiën die het leven leuker maken in steden, dorpen en buurten,“ zegt Nicole.

De twee voelen zich erg aangesproken door de filosofie van de 'Transition Towns'. George: „Dat is een netwerk van steden waar groepen actieve bewoners met elkaar samenwerken om hun huis en omgeving minder afhankelijk te maken van energiebronnen en de economische crisis, en duurzaam te leven.“

Die filosofie van de coöperatieve, zelfdredzame samenleving op kleine schaal brengen de twee al jaren in de praktijk. In Zeist heeft Nicole naam gemaakt met een buurtmoestuin achter woon-zorgcentrum De Amandelhof. Ook is ze actief voor projecten met stadslandbouw op braakliggende terreinen in Zeist. Op Facebook en haar weblog is ze actief met pagina's met ideeën en adviezen over tuinen delen, stadslandsbouw en haar droom van een 'eetbaar bos'.

Graag zouden ze hun manier van leven en werken in Soesterberg of Zeist voortzetten. „Of in Soest,“ zegt Nicole. „Wij denken aan het voormalige centrum De Schoof aan de Molenstraat, dat al enige tijd leeg en te koop staat. Laat ons daarin, dan kunnen wij daar creatieve en duurzame projecten beginnen waar de buurt wat aan heeft. Een afzetpunt van de voedselbank. Een wens- en talentenbank. En onze weggeefwinkel. Dingen waar iedereen blij van wordt. Wat vind je trouwens van dat lelijke Raadhuisplein en al die plantsoenen? Daar kun je prachtig stadslandbouw bedrijven.“

<http://elfentuin.blogspot.nl/>

